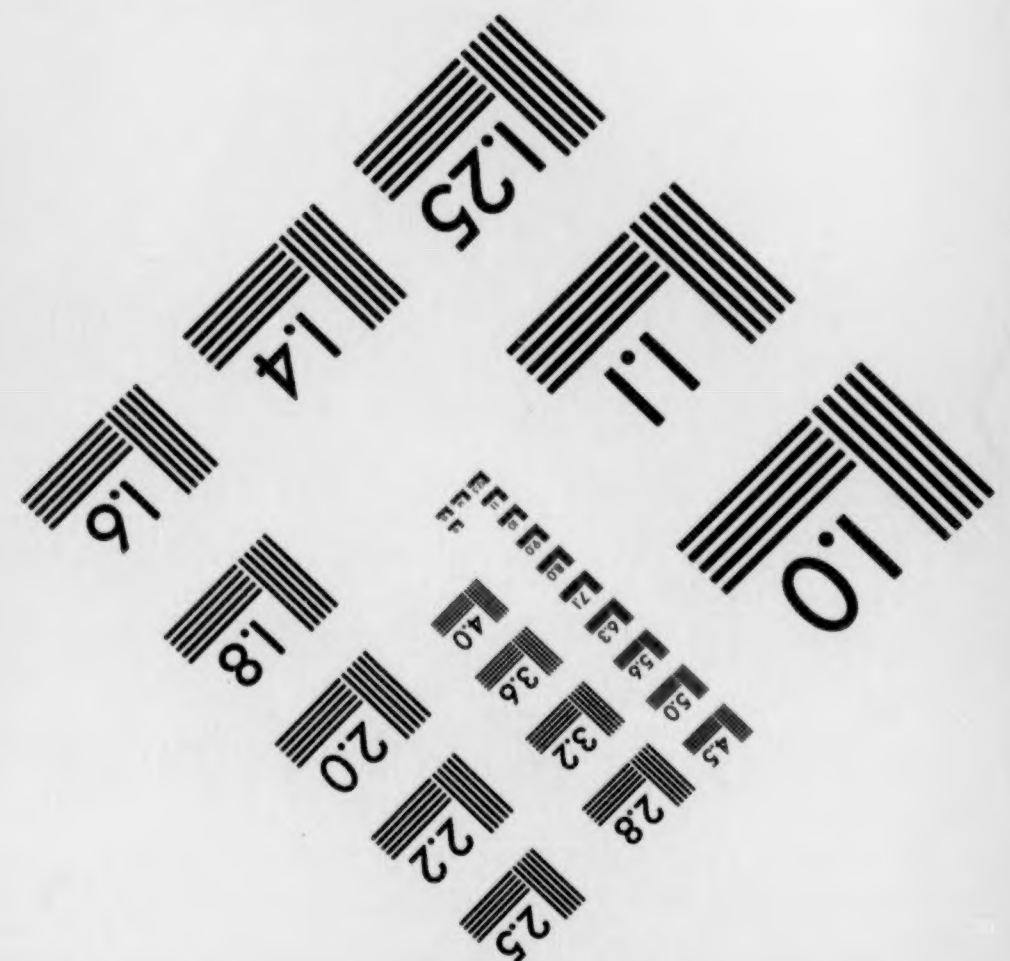
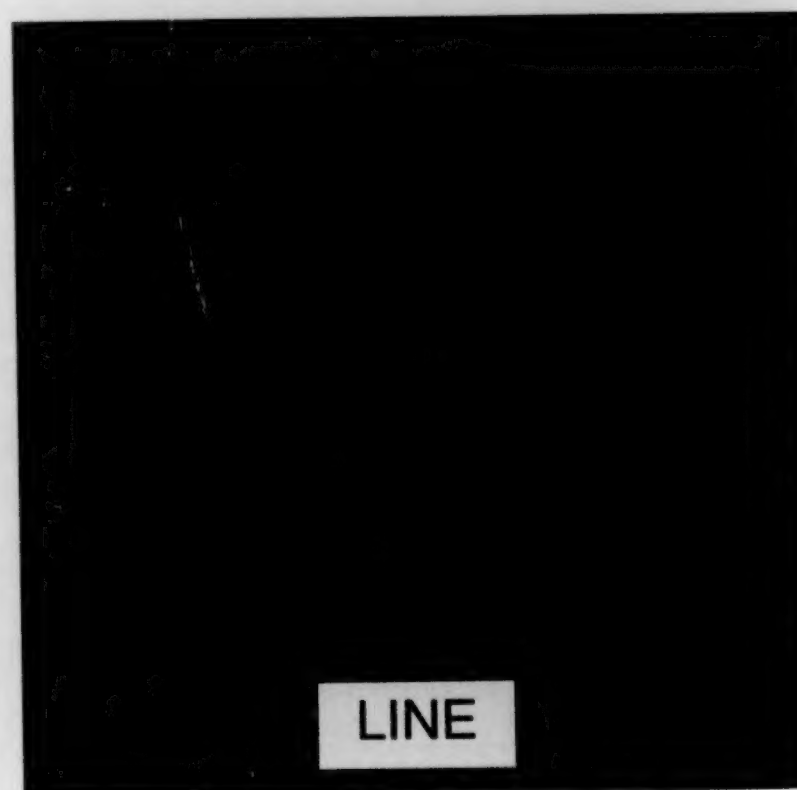
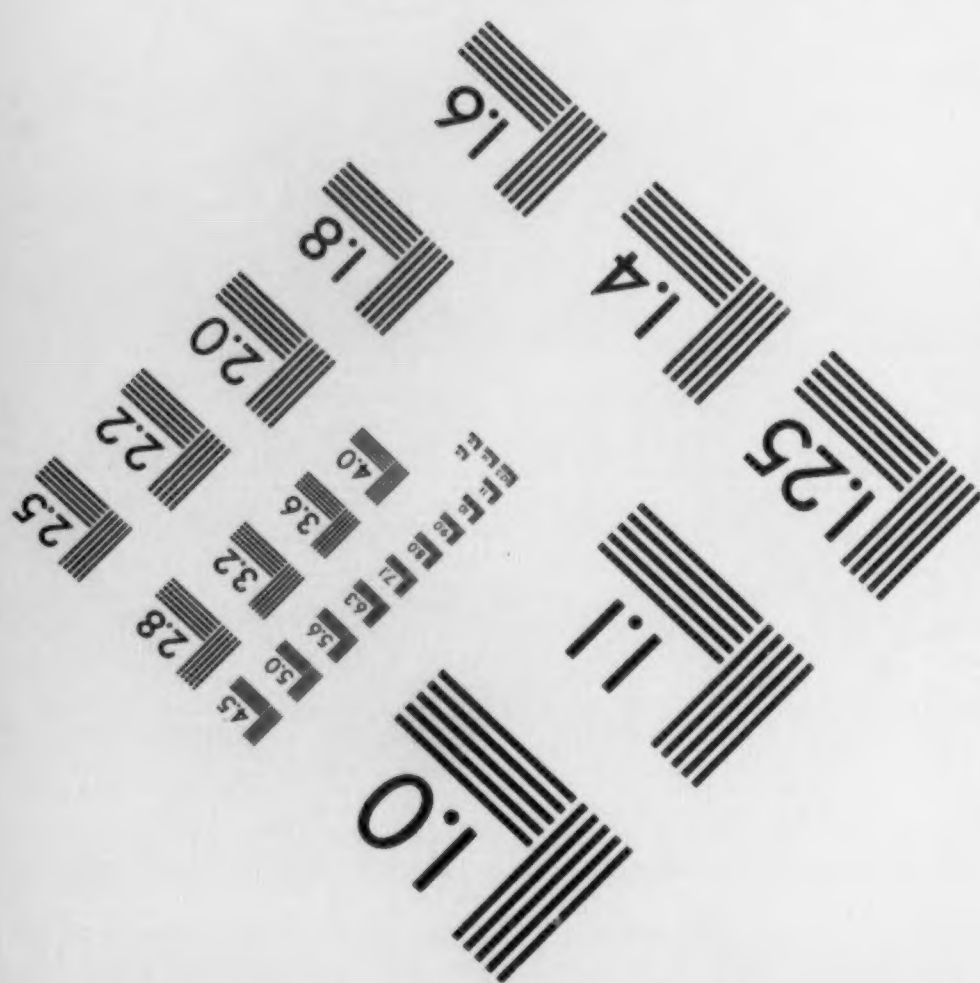
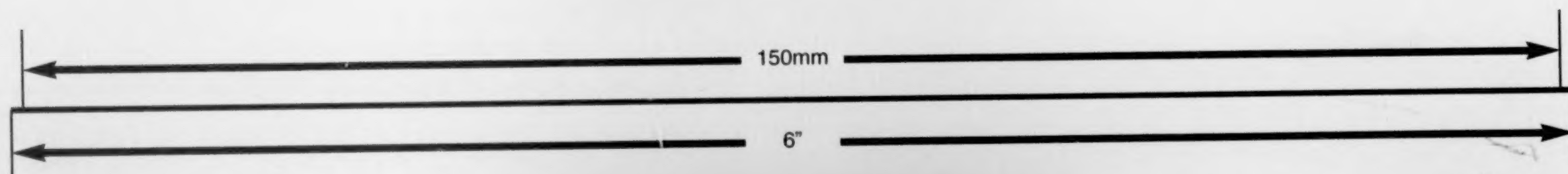
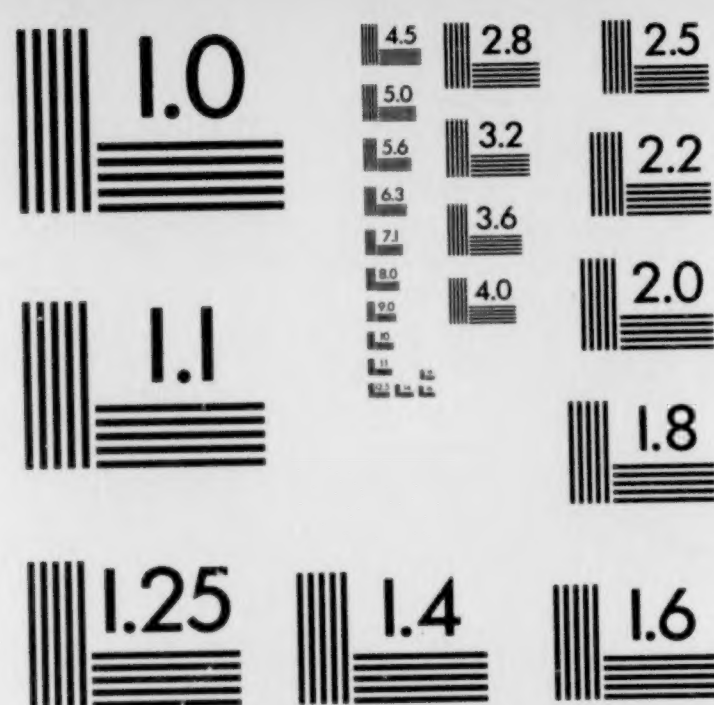
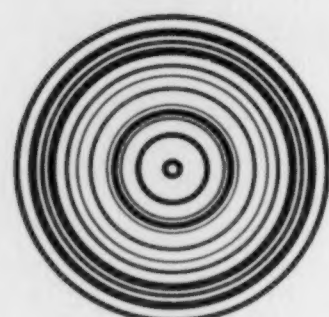
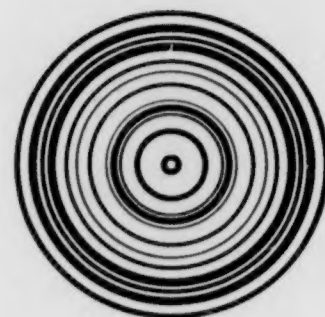
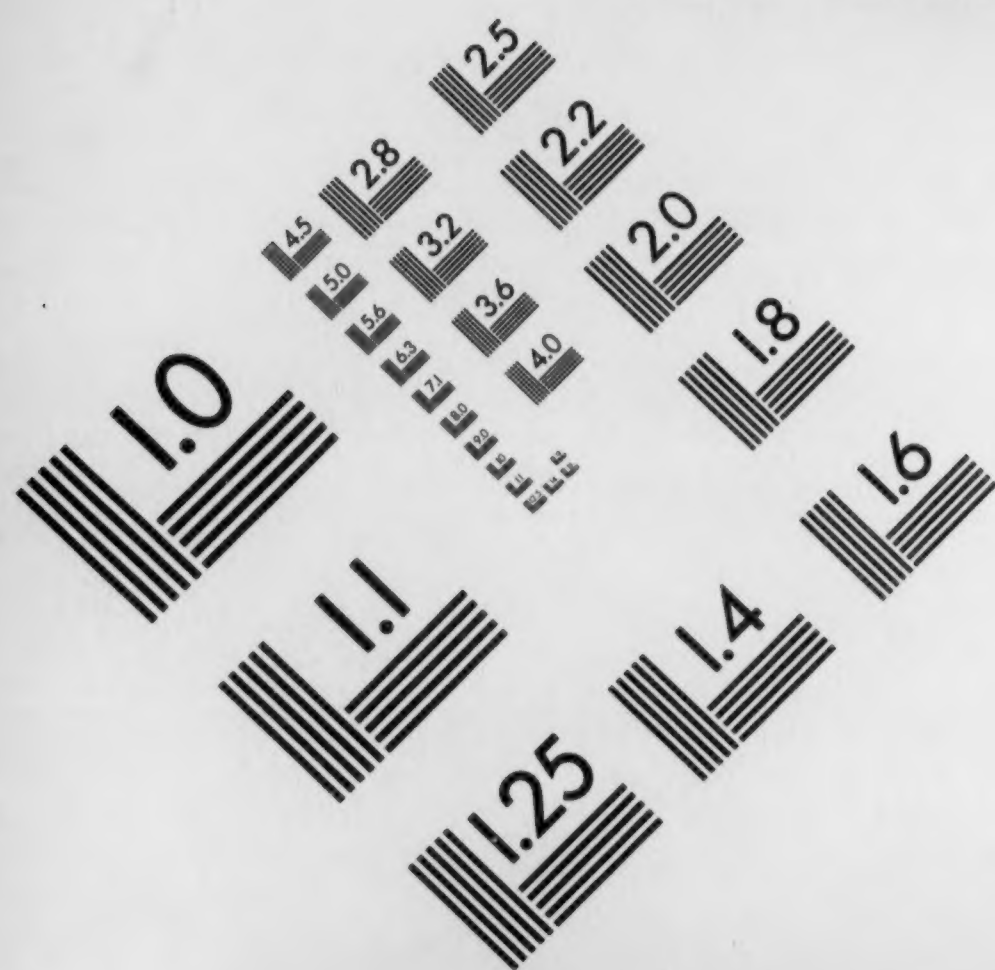

START

CONTROL TEST TARGET for Kodak Quality Monitoring

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww

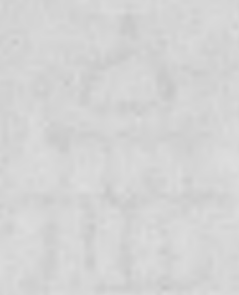
Note: This target is intended for routine quality control checking and uniformity.
It is not to be used for certification of meeting any ANSI or ISO Standards for image quality requirements.
Note: To record background density, use a blank sheet of white paper.

A-2289 CAT 800 7403 Rev. 2/00 © Eastman Kodak Company, 2000 Printed in U.S.A.

Document Imaging
EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, New York 14650
1-800-232-8811

DOCUMENT
IMAGING

Permalife

PERMALIFE CONTENT

Microfilmed 2005
By the
Center for Jewish History

For
YIVO Institute
For Jewish Research

NEW YORK, NY

Reproduction may not be made
without permission.

YIDDISH DRAMA

PRESERVATION

PROJECT

YIVO
LIBRARY

REEL

Y-20005-1907-2

Shnaider, Shloime.
Grins oyf shvues :
shvues-shpil.
Vilne, 1928.

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2005- 1907.2

Shnaider, Shloime, 1897-
Grins oyf shvues : shvues-shpil.
Vilne : Farlag "Naye yidishe folksshul", 1928.
20 p. ; 17 cm.
Biblyotek grininke beymelekh.

1. Yiddish drama.--lcsh.

ID : NXYH94-B67
CALL #: 9618 (Vilna)

CC: 9114 DCF: [HBR]

Reduction ratio X 10.0

9625

ביבליאטעק "גרינינקע ביימעלעך"
רעדאקטירט פון ש. באסטאמסקי

שלמה שניידער

00025.1
MICROFORM

גרינס אויף שבועות

(שבועות-שפיל)

וויילנע

פארלאג "נייע יידישע פאלקסשול"

1928

9625

ביבליאָטעק "גרינינקע ביימעלעך"
רעדאקטירט פון ש, באסטאָמסקי

שלמה שניידער 9625

גרינס אויף שבועות

(שבועות-שפיל)

9625

וויילע

פארלאג "נייע יידישע פאלקסשול"

1928

אַנטיילנעמער:

מענדל	נחמה
בערל	רות
יאָסל	לאה
משה	דבורה
נאָטע	עליס
	לערער

די 10 קינדער זיינען אלע שילער פון א העכערן
קלאס אין א יידישער פאָלקסשול אין אמעריקע.

Biblioteka „GRININKE BOJMEŁECH“
redagowano przez S. BASTOMSKIEGO.

Sz. Sznajder

„Grins ojf szowuojs“
(jednoaktówka)

Drukarnia Notesa i Sz wajlicha Wilno, Wileńska 16

בערל: וואס וועט דאס זיין? ווען וועט
שוין לערער גאלדבערג קומען? ס'איז שוין
אזוי שפעט!

דבורה: אז מיר פארשפעטיקן, שרייט ער
און אליין קומט ער אלעמאל שפעט.

עליס: ס'איז אזוי ווי מיין טאטע זאגט:
"דער רבי מעג, נאך דער שמש טאך ניט".

לאה: די אנדערע קינדער וועלן דערווייל
אנרייסן דאס שענסטע גרינס און פאר אונדז
איבערלאזן נאך גראז.

בערל: יא, לערער רויטמאן מיט זיין
קלאס איז שוין לאנג אוועק.

עליס: און דווקא שבועות וועט אונדזער
קלאס-צימער זיין באפוצט מיט גרינס ערגער,
ווי אין אלע אנדערע טעג.

בערל: און אלץ צוליב לערער גאלדבערג.
מענדל: און ווו איז יאסל? יאסל איז
נאך אויך ניטא?

רות: יאסל איז נאך ניט געקומען. און
משה אויך ניט.

מענדל: א, איך ווייס! זיי קערן נאך
שרייבן זייערע שבועות-שפילן, זיי וועלן פארטיק
ווערן פונקט צו די "אקדמות".

רות: וואָס זשען דו קאָנסט בעסערן
פארוואָס זשע האָסטו נישט אָנגעשריבן קיין
שפיל?

מענדל: א, איך ווייס! דו נעמסט זיך
אזוי אָן פאר יאָסל "סיסי" (*), ווייל ער איז
דיין ליבלינג.

רות: ער איז נישט.

נאָטע: יא, יא, ער איז יאָ!

נחמה: איר דארפט נישט לאַכן פון יאָסל-
לען, יאָסל איז אַ פעיקער. דערווייל האָט
נאָך קינער פון אייך נישט געבראַכט קיין
שפיל.

מענדל: און וואָס איז מיט דיר אליין?

נחמה: דערפאר רעד איך גאָרנישט.

נאָטע: לאָמיר דערווייל שפילן אין פאָגדן.

דבורה: דו מיט דינע פאָגדן! לאָמיר

בעסער שפילן "טראַכט גיך!"

לאה: יא, דאָס איז בעסער. איך האָב
ליב די שפיל.

(*) ריימך נישט!

נאָטע: גיין, איך וויל נישט. איך וויל
שפילן אין פאָגדן.

רות: שאַט, ווייסט איר וואָס? ביז לערער
גאָלדבערג וועט קומען, לאָמיר דערווייל אויס-
שניידן די שבועות-רייזעלעך, וואָס מיר האָבן
געכטן אויסגעמאַלט.

נחמה: דאָס איז אַ גוטער פלאַן, און
מיר וועלן זיי טאַקע גלייך אויסקלעפּן אויף די
פענצטער.

(די קינדער נעמען צוויי פון לערערס טישקעסטל
קאלירטע פאַפירן מיט שערעלעך און הייבן אָן צו שניידן.
אייניקע שטיקלעך, אנדערע זיצן).

נאָטע: מיין שערל איז אינדערהיים,
האָב איך נישט, מיט וואָס צו שערן.
מענדל: מיינס אויך.

נאָטע: וועלן מיר דערווייל מאַכן אַ שאַך.
(זען זיך ביידע אין אַ זיס און שפילן שאַך).

בערל: אוי, איך האָב צעשניטן מיין
רייזעלע.

עליס: ווידען, דו מיט דינע לאַפעס
פאַרשטייט זיך עפעס אויף רייזעלעך?

נחמה: אויף אים איז אָנגעמאַסטן דאָס
ווערטל: "ער פאַרשטייט זיך דערויף ווי אַ קאָץ
אויף "אקדמות".

לאה: נחמה, איז טאקע אמת, אז שבעות
 ביינאכט שפאלט זיך דער הימל?
 בערל: גיי, דאס איז א באפע-מעשה, דער
 הימל קאן זיך נישט שפאלטן.
 מענדל: היינט גלויבט שוין קיינער נישט
 אין אזעלכע זאכן.
 רות: מיין באפע גלויבט. און זי זאגט, אז
 ווער עס זאגט דעמאלט ארויס זיין פארלאנג,
 ווערט עס באלד מקוים.
 עליס: מיין באפע גלויבט אויך. און זי
 האט מיר דערציילט א שיינע מעשה וועגן דעם:
 דבורה: דערצייל זי אונדז אויך איבער!
 לאה און רות: דערצייל, דערצייל!
 עליס: גוט. איינמאל שבעות ביינאכט
 האט א ייד אפגעווארט די צייט, ווען דער
 הימל דארף זיך שפאלטן. דער ייד האט גע-
 וואלט, אז עס געדויערט נישט מער, ווי איין
 רגע און ער האט געהאט א סך פארלאנגען.
 און זיי אלע אויסצורעכענען וואלט געדויערט
 א סך צייט. האט ער באשלאסן ארויסצוזאגן אלע
 פארלאנגען אין צוויי ווערטער, די העברעישע
 ווערטער „כל טוב“, וואס דאס מיינט—אלדאס-
 גוטס. און די צוויי ווערטער האט ער זיך געחזרט,
 ער זאל זיי נישט פארגעסן. נאך ווען ס'איז אָנ-

געקומען די רגע און דער הימל האט זיך גע-
 שפאלטן, האט דער ייד אין מרום איילעניש ארויס-
 געזאגט אַנשטאָט „כל טוב“—„קאלטון“. און זיין
 קאפ איז גלייך באדעקט געוואָרן מיט קאלטענעס.
 בערל: דאס איז נאך א באפע-מעשה.
 לאה: נו און די מעשה מיט משהן אויפן
 בארג סיני איז ביי דיר אויך א באפע-מעשה?
 מענדל: וואס דען, אן אמת? (עס קומט
 אריין משה) אָט איז משה, לאָמיר ביי אים
 פרעגן. ער הייסט דאך משה.
 לאה: וואס זאגסטו, משה? די מעשה מיט
 משהן אופן בארג סיני איז אן אמת?
 משה: איך זאג, אז מיר דארפן היינט
 האָבן נייע צען געבאָט.
 בערל: יידן, שאט, אונדזער משה גייט אייך
 געבן א נייע תורה.
 מענדל: זאל ער אונדז צום ערשטן געבן
 דונערן מיט בליצן.
 גאטע: יא, אָן דונערן און בליצן ווילן
 מיר קיין תורה נישט. אזוי האָב איך געזען
 אין קינא „די צען געבאָטן“.
 משה: גוט. איכל אייך געבן דונערן און
 בליצן. לאָמיר אלע צוזאמען נאָכמאָכן א דונערן.

(ווי הייבן אלע אן צו קלאסן און ברומען. אינמיטן
קימט אריין יאסל.)

יאסל: שאו וואס שרייט איר אזוי?
מענדל: אט איז יאסל! נו, האסט אָנגע-
שריבן א שפיל?

רות: וואס דען, ער איז אזוי ווי דו?
דבורה: אז ניט, וואלט ער דאך ניט גע-
קומען שפעט.

יאסל: ניין, קינדער, דאס מאל האט איר
ניט געטראפן. פאר היינטיקן שבועות האב איך
ניט קיין שפיל.

נחמה: וואס זשע ביסטו געקומען אזוי
שפעט?

מענדל: ווייל ער איז נעכטן אויסגע-
גאנגען מיט זיין כלה רות.

יאסל: געפעלט דיר ניט?

מענדל: אַי, רות?

רות: גיין דו ביסט א שלעכטער. איך וויל
מיט דיר נישט רעדן.

בערל: ניין. ער האט אוואדע געקלערט
א גאנצע נאכט אזוי ווי משה, צו ברענגען
א נייע תורה די יידן.

לאה: וואס זשע וועט איצטער זיין אן
א שפיל? אלע קלאסן וועלן האבן שפילן נאָר
מיר—ניט.

יאסל: ווייסט איר וואס? לאמיר צונויפ-
שטעלן א שפיל פון דער מעשה מיט רות, וואס
לערער גאלדבערג האט אונדז נעכטן דערציילט.
און ווען דער לערער וועט אריינקומען, וועט
ער אונדז העלפן.

רות: דאס איז א גוטער פלאן. זאל
יעדערער זיך אויסקלייבן, וואס ער וויל זיין,
און גלייך אויפן אָרט שפילן די ראָל. איך וויל
זיין רות.

עליס: ניין, איך וויל זיין רות.

יאסל: איך וויל זיין בועז.

מענדל און בערל: איך וויל אויך
זיין בועז!

דבורה: איך וויל זיין נעמי.

נחמה: ניין, מיין נאָמען איז נחמה און
איך וויל זיין נעמי.

לאה: און מיין נאָמען איז לאה, וויל איך
זיין נעמי.

משה: ניין, אזוי וועט ניט טויגן, לאמיר
ווארפן גורל. ווער עס וועט דריי מאל זאָגן
שבעל אָן א גרייז: „ניסל שיסער שיסט א ניסל
פון א שיסל פישלען גלייך אין פיסל“, יענער
וועט זיין בועז.

בערל: און די מיידלעך?

עליס: די מיידלעך וועלן זאגן: "פון
בריסק ביזקל טריסק טראגט א פיקס א ביקס
אין פיקס".

רות: איך וויל גיט. מיין נאמען איז רות.
וויל איך שפילן רות.

נחמה: און מיין נאמען איז נחמה, וויל
איך שפילן פאר נעמין.

יאסל: שאט, איך האב אן אנדער פלאן.
לאזט מיך איינטיילן די ראָלן: רות זאל זיין
רות, נחמה—נעמי, מענדל, נאָטע, בערל און
דבורה זאלן זיין בועזעס שניטער, לאה און
עליס וועלן זיין די צוויי פרויען, וואָס טרעפן
אָן נעמין מיט רותן ביי זייער אָנקומען אין
יהודה, און איך און משה וועלן וואַרפן גורל
צווישן אונדז, ווער עס זאל שפילן פאר בועזן.
וועלן מיר דאָס מאַכן שנעל און נאָך האָבן
צייט צו גיין אָנגרייסן יג' ינס אויף שבועות אויך
בערל: גוט, זאל זיין אזוי.

משה: זאל זיין! איך וויל גאָר היינט.
גיט שפילן. איך דארף עפעס שרייבן. (נעמט זיך
אן אַ זיט און שרייבט).

נחמה: נו, איז גוט. זאל יעדער איינער
גלייך אויפן אָרט צוטראַכטן זיין ראָל.

מענדל: "ליידס פוירסט" (*) זאלן רות
און נעמי די ערשטע רעדן.

רות: גוט! מיר שרעקן זיך גיט איבער.
אַט וועט איר זען. זייט גאָר שטיל און טוט
אזוי, ווי מיר וועלן אייך הייסן. רוקט אַוועק
דעם טיש מיט די בענקלעך און מאַכט זיך
אלע פאַר שניטער אויף אַ פעלר. איך מיט
נחמה וועלן זיך שטעלן ביי דער וואַנט.

(די קינדער רוקן אַוועק דעם טיש מיט די בענקלעך.
אייניקע נעמען שערלעך אין די הענט, אנדערע ענע-
נען זייערע מעסערלעך און מאַכן זיך הייז וואַלטן
נעשניסן אויף אַ פעלר. רות און נחמה גייען צו
צו דער וואַנט. נחמה פאַרזאָרפט אַ סיכל אויסן קאָפּ
און מאַכט זיך פאַר אַן אלטער פרוי).

נחמה: איצט, קינד מיינס, גענוג מיך
צוגעפירט.

שוין צייט דו זאָלסט זיך אומקערן צו
דיינע לייט.

זאל אלדאָסגוטס באַשערט דיר זיין.

כזאל הערן גוטעס פון דער ווייט.

רות: אַ ביין! אַ, ביין!

איך וועל גיט לאָזן דיך אליין.

דו ביסט געוואָרן אייגן מיר.

ווהין דו גייסט, איך גיי מיט דיר.

(*) דאָסען צווערסטו

נחמה: באטראכט זיך, קינד מיינס,
 נאכאמאל,
 ס'זאל דיר נישט באנג טאן שפעטער.
 ווייס, נישט מיט בלומען איז דער וועג
 געשפרייט.
 און ווער ווייסט, צי לעבט נאך דאָרט
 מיין פעטער?
 רות: באשלאָסן פעסט האָב איך צו גיין
 מיט דיר, און נישט לאָזן דיר אליין,
 מעג קומען הונגער, מעג קומען גויט,
 אונדז צעשיידן וועט נאָר דער טויט.
 מענדל: זע נאָר, אז דיין באשלוס זאל
 זיך נאָר האַלטן לאַנג.
 עליס: שלאָג נישט איבער. זיי שפילן שיין.
 שפילט ווייטער.
 נחמה: אויב אזוי איז דיין באשלוס, טאָ
 קום מיט מיר!
 און איך וועל זיין דיין גוטער היטער,
 אין יהודה, מיין לאַנד, שניידט מען
 איצטער דעם ערשטן גערשטן,
 און לאָזן קלייבן ביי די גארבן וועלן
 אונדז די גוטע שניטער.
 רות: איצט וועלן מיר אוועקגיין פון דעם אָרט.

און זיך ווענדן צו די שניטער מיט
 אונדזער וואָרט.
 יאָסל: ניין, וואָרט צו, זאל לאה מיט
 עליסן גיין אייך באַגעגענען.
 לאה און עליס: גוט, מיר גייען צוזאַמען.
 (גייען זיי אַנטקעגן).
 רות און נחמה: גאָט העלף אייך, גוטע
 מענטשן!
 לאה און עליס: גאָט העלף!
 נחמה: איז נאָך ווייט צו בויען פון
 בית לחם?
 לאה: ניין, דאָרטן אַרבעטן די שניטער
 אויף זיינע פעלדער.
 נחמה: אויף זיינע פעלדער? הייסט עס,
 אז בויען לעבט און איז רייך געוואָרן. א דאנק
 אייך, גוטע מענטשן, א דאנק!
 עליס: יא, די אלע פעלדער אַרום און
 אַרום געהערן צו אים. קומט, מיר וועלן אייך
 צופירן. (גייען אלע צו די שניטער אין צווייטן
 היינזל).
 רות און נחמה: גאָט העלף אייך, גוטע
 מענטשן.
 אלע: גאָט העלף!
 נחמה: זייט געגריסט, גוטע מענטשן!

לאָזט אונדז דאָ אויף אייערע פעלדער
בלייבן.

און ביי די גארבן אביסל זאנגען אָנצו-
קלייבן.

גאָט וועט אייך דערפאר בענסשן.

בערל: ניין, ווארט אויס אַ רגע. איך בין
בועזעס אַ שניטער, טאָ לאָזט מיך צוערשט
אייך פרעגן, ווער איר זייט?

דבורה: יא, אַזוי איז טאקע בעסער. זאָל
ער צוערשט אייך פרעגן, און דערנאָך אלע
איבעריקע שניטער. פרעג זיי, בערל.

בערל: ווער זייט איר?

דבורה: און פון וואנען קומט איר?

גאָטע: און ווהין גייט איר?

מענדל: און וועמען דארפט איר האָבן?

נחמה: צוויי אַרעמע וואַנדערער זיינען
מיר,

און גייען אין וועג שוין אַריבער אַ וואָך;

מיר גייען צו איינעם אַ בועז דאָ אין לאַנד.

נאָר ווער ווייס, צי לעבט ער נאָך?

יאָסל: איך בין נאָך ניט געשטאַרבן.

אַט בין איך דאָ. איך בין בועז, וואָס ווילט איר?

דבורה: ניין, אַזוי איז נישט גוט. אַזוי

פירט זיך נישט אין די ריכטיקע שפּילן. צו-

ערשט דארף דער באַלעבאָט פרעגן ביי זיינע
דינער, ווער די פרעמדע זיינען, און דערנאָך
ערשט זיי אויפנעמען.

יאָסל: אָבער איך ווייס דאָך שוין, ווער
זיי זיינען

עליס: זאָל שוין איצטער זיין אַזוי.

מענדל: ניין, אַז נישט, וועל איך דאָך

גאָרנישט האָבן קיין ראָל, וואָס צו שפּילן.

בערל: מענדל איז גערעכט, אַז יאָסל

וועט נישט פרעגן, וועל איך אויך גאָרנישט
האָבן, וואָס צו שפּילן.

גאָטע און דבורה: און איך אויך ניט.

יאָסל: נו, גוט, איכל אייך פרעגן, און

מיט אַ גראָס דערצו.

קומט אַהער צו מיר,

מיינע טרייע דינער מיר,

און זאָגט מיר יעדערער באַזונדער מיט

אַ גראָס,

וואָס זאָל האָבן אַ טעם.

ווער זיינען די צוויי פרויען אָך שאָף

און אַן רינדער?

דו, מענדל, וואָס מ'מעג עסן פון דיין פענדל,

זאָג דו, דער ערשטער.

מענדל: אַרעמע פרויען צוויי, אן אלטע מיט
א יונגער,

געקומען פון א לאנד א ווייטן;

א לאנד, וועס רינט נישט קיין האַניק
און מילך.

און אויף ציגן טוען מענטשן דאָרטן רייטן.

יאָסל: גענוג פאַר דיר, איצטער זאָל

ריידן נאָטע, וואָס טראָגט א לאַנגע קאָפּאַטע.

נאָטע: יא, רייטן רייט מען דאָרט אויף ציגן,

נאָר אַרעמעלייט קאָנען דאָרט קיין ברויט

נישט קריגן.

זיינען די צוויי צו אונדז אין לאַנד

געקומען. —

נאָך וואָס? — דאָס זאָל שוין רב בערל

ארויסברומען.

יאָסל: גוט, בערל-בער, גיב זיך א ריר

און א קער,

און לאַמיר הערן. וואָס דו האָסט צו זאָגן.

בערל: איך בין טאַקע רב בער, אַבער נישט דער,

און שכל אין קאָפּ האָב איך פון נאָטען מער;

די וואַנדערער צוויי זיינען געקומען

זאָנגען קלייבן,

און ווילן ביי אונדז אין לאַנד פאַרבלייבן.

יאָסל: גוט. און איצט וועט ריידן דבורה,

וואָס אלץ איז פאַר איר א סחורה;

שיסל, לעפל קאָן זי וואַשן

און פון די טעפּ בלינצעס קאָן זי נאָשן.

דבורה: איך, די לעצטע פון די דינער,

וועל איצט נישט ריידן לאַנג, ווי אלעמאָל

איך וועל נאָר בועזן דערציילן שטיל,

אז אויף זיין קאָפּ רוקט אן זיך אן עול.

די פרויען צוויי, זיי גייען גלייך צו אים גיך,

ווייל זיי ווייסן, אז בועז זוכט א פלה

פאַר זיך.

יאָסל: איצט, אז איר האָט שוין יעדע

דער אַפּגערעדט, וועל איך פרעגן ביי נעמין

און רותן, וואָס זיי ווילן:

קומט צו נעענטער ביידע, צו מיר אַהער,

און זאָגט מיר, וואָס איז איינער באַנער?

נחמה: די דינער, זיי האָבן גערעדט פאַר

אונדז ביידן,

און אונדז קיין סך שוין נישט געלאָזט,

וואָס צו-ריידן.

רות: אויב אונדזערע רייד נעמען אים ביי דיר,

וועסטו שוין וויסן אליין. וואָס צו טאָן

מיט איר און מיט מיר.

(עס הערט זיך דאס קלינגען פון שול-זינגער).
בערל: קינדער! עס איז שוין 10 אזוי-
גער. לאמיר גיין אן דעם לערער.
עליס: יא, לאמיר גיך פארענדיקן די שפיל
און אליין גיין אנרייסן גרינס.
לאה: מיר זיינען שוין גרויסע, מיר קא-
נען גיין אליין אויך.
יאסל: גוט! אויב אזוי, וועל איך עס
מאכן קורץ, און מירן גיין. ווו האלט איך? יא,
איך ווייס שוין! (מצבט די שטימע, אזוי הי פריער).
אויב דאס איז דער מיין פון אייער
קומען אהער,
דארפט איר שוין אינערגעץ נישט גיין,
נישט וואנדערן מער;
פארבלייבט דא ביי מיר אויף מיינע
פעלדער ארבעטן און ווינען,
און איך וועל אייך פאר דער ארבעט
גוט באלוינען.
מענדל: און ווען וועסטו רוחן נעמען
כנר א פלה?
בערל: לאמיר שוין אפלייגן די חתונה
זויף שפעטער, ווען מירן צוריקקומען.
דבורה: יא, עס איז שוין באלד דער

גאנצער טאג אדוועק, און איך וויל נאך בייטאג
גיין אין קינא.
נחמה: און איך דארף נאך העלפן מיין
מזמען מאכן מילכיקע קנישעס.
(עס קומט צוויי דער לערער) גוט מארגן!
(אלע באטאלן אים) אזוי פרי?
לערער: קינדער, זייט ניט ברוגז! אז
איר וועט מיך לאזן זיך אויסריידן, וועל איך אייך
אלץ דערציילן. ס'האט מיט מיר געטראפן
זייער א קאמישע מעשה.
נחמה: לאמיר גיין און איר וועט אונדז
די מעשה דערציילן אויפן וועג.
לערער: אבער זאגט מיר צו, צו איר
זענט נישט ברוגז אויף מיר.
רות: אויב מירן א סך לאכן פון דער
מעשה, וועלן מיר שוין נישט זיין ברוגז.
לערער: איז גוט! קאנען מיר גיין, קומט!
(זיי הייבן אן זינגען א מארש-ליד און גייען צוריס מיט
געזאנג, דער סטרהאנג לאזט זיך פאכעלעך אראפ)

לאָטאָ-שפּיל "רעטעניש"

צונויפגעשטעלט
פון ש. באַסטאַמסקי

באַמערקונגען צום שפּיל
— און —
ענטפערס צו די רעטענישן

